

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P .

→○→ Szerkesztőség és kiadóhivatal →○←
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.
Egyes szám ára 4 kr., kapható:
kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETTÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
3 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többszöri hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 kr
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A tegnapi ünnep.

Brassó, márcz. 16.

A tegnapi nappal megkezdődtek azok az ünnepek, a melyeknek sorozatával a brassói magyarság az 1848-ik esztendő 50-ik évfordulóját megünnepelni szándékszik.

A márczius 15-dikének ünnepe, a mely mint első ezen sorozatban tegnap a vigadóban lefolyt, ismét egygyel gazdagította magyarságunk lelkesülni tudó tagjainak szép emlékeit.

Már kora reggel nemzeti lobogók hirdették az utcákon, hogy ünnepel a magyar. A vigadó bejáratát is két gyönyörű szép zászló ékesítette.

Délután 5 órakor kezdődött az ünnepély; a vigadó nagyterme azonban már 4 óra után megtelt ünneplő közönséggel; erkély és körszék-jegyeket már d. u. 2-órákor sem lehetett kapni, négy óra után pedig már a zártszék-jegyek is mind elfogytak és kizárólag csak állóhelyre szóló jegyek álltak rendelkezésre.

Pontban 5 órakor rázendítette Galuska Gusztáv népzeneke a Hunyadi László indulót; a függöny felgördült s az utolsó akkordok elhangzása után dr. Vajna Gábor ügyvéd mint a Brassói Magyarság Intéző Bizottságának egyik alelnöke üdvözölte lelkes és szép beszédben a közönséget és az ünnepélyt a haza és a király éltetésével megnyitotta. A zajos éljenzéssel és tapsviharral fogadott megnyitó beszéd után Kölcsey «Hymnus»-a következett, a melyet a brassói magyar dalárda énekelt szépen, meghatóan s a melyet a közönség állva hallgatott végig.

Most Halász Gyula főreáliskolai tanár lépett elő és mondott egy költői hasonlatokban gazdag, eszmedus és magasan főnnszárnyaló gyönyörű szép beszédet, a mely valódi élvezet volt azokra, a kik azt végig hallgatták. A közönség többször félbeszakította a szónokot tetszésének nyilvánításával, beszéde végeztével pedig szünni nem akaró tapsokban és éljenekben tört ki.

Az ünnepi beszéd elhangzása után újból a dalárda lépett elő és elénekelt, utánna pedig Kovácsy Albert ügyvédjelölt elszavalta a „Talpra magyar“-t. A gyönyörű szavalat annyira elragadta a közönséget, hogy a szavalonak a közönség tapsviharára újból is meg kellett jelennie a közönség előtt.

A szavalat után a népzeneke rázendítette a Kossuth nótát és vele a közönség összes tagjainak, — férfiaknak és nőknek, ifjaknak s élemedett öregeknek — ajkáról egyszerre hangzott fel »Kossuth Lajos azt üzente . . . »

A Rákóczy induló hatalmas akkordjainak felhangzása alatt oszlott szét a közönség.

Este a vigadó nagytermében találkoztak újra az ünneplők és Galuska Gusztáv zenekarának andalító játéka mellett a késő éjjeli órákig együtt maradtak.

Az első felköszöntőt Moór Gyula főesperes mondta a királyra; dr. Vajna Gábor a lelkes brassói magyar közönséget; Gyergyai Dezső az ünnepély szereplőit; Harsányi István a hölgyeket; Guóth Zoltán a szabadságot éltette; Halász Gyula Moór Gyula főesperesre; Lieber László dr. Vajna Gáborra üritette poharát; Kozelka Sándor a lengyel nemzetet; dr. Feiler Ignác Lakatos Kornélt; Gyergyai Dezső a hazát éltette. Lelkes hangulatot idéztek elő Járossy János öreg 48-as honvéd versei.

Az ünnepélyen elhangzott beszédek a következőkben adjuk:

Dr. Vajna Gábor megnyitó beszéde.

Tisztelt ünneplő közönség!

A honfi szív igaz érzelmeivel, örömeivel és büszkeségével üdvözlöm önöket, elsején amaz ünnepeknek, a melyeket Brassó város lelkes magyarsága az 1848-iki nagy esztendő eseményei emlékének szentel, és a melyeket a „Brassói Magyarság Intéző Bizottsága“ karöltve a „Brassói Nemzeti Szövetség“-gel, az ötven év előtti idők halhatatlan alakjait és soha el nem évülő történelmi értékkel bíró vívmányait e haza minden polgára részéről megillető hálás kegyelettel rendezni szándékozik. Ezen ünnepek megállapításában és rendezésének elhatározásánál, bizottságunkat az a kiegyen-

lítő gondolat vezérelte, — és e tekintetben talán egyedül is áll az országban, — hogy a szabadság megszületésének esztendejében eléfordult egyik mozzanat sem bir történelmi fontosság tekintetében elsőbbséggel a másik felett; mert minden esemény, ami történt, és minden alkotás, a melyet a világtörténelemben is figyelmet érdemlő korszak férfainak lángoló lelkesedése és bölcsesége létrehozott: minden igaz magyarnak egész szívéből, egész lelkétől követeli maga számára a hálás elismerés és a kegyeletes megemlékezés önkéntes adóját.

Nekünk, brassói magyaroknak, a kik messze szakadt része vagyunk a négy folyam partjain világtörténelmi hivatása betöltéséért lázasan küzdő nagy nemzettestnek, elszigetelt helyzetünkben százszoros kötelességünk aggódó gondossággal kerülni mindent, ami minket kis körünkben egymástól eltávolít, — és viszont buzgón keresni mindazt, ami összekapcsol, összeforraszt, összetart úgy, hogy ne lásson bennünk senki mást, mint csak m a g y a r t, a ki midőn egyfelől önérzetes lelkesültséggel csüng a multak dicsőségén, s hőseinek oltárt emel szívében, mely előtt kegyeletes érzéssel áldozik: addig másfelől türehtetlen kitartással munkálkodik azon mérhetlen feladatok megoldásán, a melyeknek célja az e g y s é g e s m a g y a r n e m z e t i á l l a m megteremtése, hogy feltámadjon a Nagy Lajos és Mátyás király dicsőséges Magyarország!

Ezen felfogásban és hazafias érzésben ünnepeljük ma a nagy napok közül a legszébbet, a legverőfényesebbet, a szabadság hajnalhasadását, a sajtószabadság születése napját, 1848. márczius 15-két.

Diadalnapja volt ez a nemzet őseréjét képviselő magyar ifjúságnak; annak az ifjúságnak, a mely a többek között Petőfi és Jókai lángszellemét ajándékozta nemzetünknek és a világirodalomnak! Diadalnapja volt annak a fajunkat más nemzetektől megkülönböztető szédületes sebességű merészségnek, bátorságnak, a melylyel századok által emelt akadályokat egy perc alatt győzött le, — és annak a higgadt mérsékletnek, a melylyel a vér nélkül kivított eredményeknél méltóságosan megállott.

Nagy napja volt ez mindig a magyaroknak, és nagy napja lesz mindaddig, a míg a magyar nemzetnek eszményekért lelkesülő ifjúsága lesz; mert a lelkesedés és a nyugodt mérlegelés; a teremtés és a megtartás gondolata az égő honszerelem fogalmában egy és ugyanaz, s a különbség a kettő között csak abban van, hogy az egyik az ifjúkor kiváltsága, a másik pedig az öreg kornak az ajándéka.

A midőn tehát ma megállunk az 1848-iki dicső napok ötven éves emlékeztető hátkövénél, s lelkünk édes büszkeséggel tekint vissza a vérkereszttség nehéz óráira is: szívünk megtelik áldó reménységgel hazánk, nemzetünk jövőndő nagysága iránt. A szeretetnek mindenható érzése, mindent átalakító és kiengesztelő ereje kapcsolja ma össze a dicsőségesen uralkodó koronás királyt és hűséges magyar nemzetét. Örömben és búbán, ünneplésben és gyászban egyek vagyunk; és az a gyöngéd figyelem, melylyel történelmünk nagyjai előtt fejedelmi tapintattal meghajlik, milliószor vissza ragyog felkent tejére azokból az örömkönyvekből, a melyeket nemes elhatározása minden igaz hazafi szívéből fakasztott.

Ezért tehát azon imádságszerű óhajjal nyitom meg a szabadság hajnalhasadásának ötven éves évfordulójára rendezett ezen ünnepélyünket, hogy: éljen szabadságaink legfőbb öre, a legalkotmányosabb király és éljen a haza!

Halász Gyula ünnepi beszéde.

Tisztelt ünneplő közönség!

Lelkem megindultsága száll ajkamra, midőn ebben az ünnepies pillanatban megszólalok. Hangom gyöngeségét pótolja ki érzelmeim ereje, mely e megszentelt napon fellobban a múltak emlékeitől s a félszázad előtti idők dicsőségéből táplálkozik. Nem is a magam érzelme ez csupán, hanem érzelme annyi millió magyar polgárnak, kik a szabadság isteni adományát a nagy idők szellemétől kapták örökségül. Ez a szellem az elnyomatás sötét éjszakájából ragyogott elő, s átható fényével bevilágította a szenvedő népek szívét, hogy abban a jótékony napvilág iránt érzékenység, az istentől való nagy és szent emberi jogok iránt lelkesedés ébredjen. És a népek millióira hatott ez a rendkívüli fény, az emberiség óriás tömegei megmozdultak, s majd a sejtelmes vágyak esdő sóhajával, majd az akarat menydörgészerű zúgásával kértek szabadságot.

E káprázatos fénynek egy sugara hozánk is elszállt. Úgy jött a távolból, mint szelid napsugár s úgy tünt el később a vihar forgatagában, mint cikázó villám. De a mig csak enyhe napsugár volt is, fénye messze tudott ragyogni a magyar hazában s melege termékeny tudta tenni a sziveket. A nemzet már régóta érezte, hogy a jogtalanság fásztó sivatagából el kell jutnia a felszabadulás üdítő forrásához. Széles e hazát egyetlen vágy töltötte be, mely ellenállhatatlan erővel ragadta magával a kedélyeket: új és szabad Magyarországot teremteni. Mindenki tudja, hogy a 40-es évek reformküzdései a haza legjobb erőit szólitották harciba. A lánglelkű Széchenyi s az izzó szenvedélyű Kossuth, mint istentől kiszemelt próféták szóltak a néphez. Amaz könyvekkel és alkotásokkal, ez mindeneket megkapó ékesszólással hirdette a megváltó ígét. Szellemük fényébe a magyarság millióinak lelke olvadt s már hallják a küzdelem égő csipkebokraiból kihangozni a gondviseles biztató szavát: előre csüggedetlenül! És a nemzet megy a hivatott vezérek után, előbb aggodva, bizonytalanul, mintegy félve a fenyegető örvénytől, majd merészen és büszkén, mint az egekbe szárnyaló sas, nem félve semmitől. Az érzelmek szikrái, a melyek eddig csak kipattantak a szivekből, egyszerre lángra lobbannak. A szenvedélyek gyújtó anyaga sístergő bombaként csapja ki magából a hatalmas kérdést: mit kíván a magyar nemzet?

Kívánja természetesen mindazt, mihez törvényes joga van s a mit élveznie évszázadok óta meg nem adatott. Szent István és Nagy Lajos birodalmát, mely nehéz viszontagságok közepett is hiven őrzé alkotmányos szabadságát, Bécsből, helytartók útján kormányozták. A jogegyenlőség eszménye hiú álomkép. A nemesi kiváltság zsidbasztó súlyllyal nehezedik az emberiséget áhító jobbágyokra. A felekezetek egyenlőtlensége sérti a lelkiismeret szabadságát, gyöngíti az együvé tartozás érzéseit. Magyar katonák idegenbe hurcolása, idegen katonák térfoglalása magyar földön, kétséget támaszt a veszedelem lapjaira. Erdély különállása Magyarországtól az állami egység nagy érdekeit veszélyezteti. Mind e végzetes állapotok gyors és gyökeres orvoslását sürgeti a nemzet. Kívánságának koronája pedig a sajtó felszabadítása békőiből. Ne csak a gondolat legyen szabad, de annak a közlése is. Ne csak a szív mélyén ápolhassunk érzelmeiket, de azokat ki is tejezhessük. A haza ne csak szenvedni legyen kénytelen sulyos megaláztatást, de legyen joga védekezni, tiltakozni is. Tépjétek ki a sasnak szárnyait, nyomorultabb lesz a legnyomorultabb féregnél; szaggassátok ki az oroszlán körmeit, a hatalmas állat egy nyúl sorsát fogja irigyelni. És vessétek cenzúra alá a sajtót, gyávaság lesz a férfiaságból, gyöngeség az erőből, szolgaság a szabadságból. Egy jogaira féltékeny nemzet pedig nem lehet sem gyöngé, sem gyáva, sem szolgalelkü. A magyar nem is volt az soha, a magyar csak türelmes volt. Türelmes fölfelé, a honnan sokáig néma megadással várta vissza zivataros múltjának legdrágább kincseit s türelmes lefelé, a hol, mint ma is, idegen ajkú népfajok hideg szívvel éreztek iránta. A türelem azonban elfogy, mint a gyertya fénye, elfogy mint maga az élet, melyet sorscsapások pusztítanak s helyében föltámad a tettvágy szenvedélye, az élni akarás erős ösztöne. Így ébred lassankint öntudatra a magyar, így következnek el lassankint a márcziusi napok. Tündérmesékben olvashatók, mint válik egy varázslatos mondásra százszorszép királykisasszony az üldözött mostohalányból, mint válik a rozoga kunyhó egy bűvös intésre ragyogó gyémántpalotává, mint lesz annyi keserű megpróbáltatásnak is boldogság a vége. Szegény sorsából a magyar nemzet is így lesz a szabadság országa, így lesz hosszú időkre szép és boldog, mint csak valamikor volt hajdanában. És a bűvös mondások, melyeket a korszellem láthatatlan tündére sugott a nemzet fülébe, az egyenlőség, szabadság és testvériség eszméi voltak.

1848. márczius 15-ike e három eszmének születésnapja. Történetét elmondani e napnak annyi volna, mint föltenni, hogy nem ismerik e nap történetét. De hisz azt mindnyájan tudjuk, hogy a francia forradalom és a bécsi szabadságmozgalmak hatása alatt a pesti fiatalság pontokba foglalta a nemzet kívánságát. Mindnyájan tudjuk, hogy e napon széttörtett a sajtó bilincse, a «Talpra magyar» mint a «szabadság első lélegzete» végigzugott százazrek ajkain s egy új és nagyreményű korszak hajnala derült. A márcziusi ifjuság csodákat mivelt e napon. Minden fegyvere, melylyel a dicsőséget kivivta, a tizenkét pont és Petőfi «Nemzeti dal»-a volt. De az igazság géniusza ott lebegett fölöttük, a lelkesedés lángja ott égett szívükben. Szent hevülésüknek, mely a fanatizmus lázáig emelkedett, alig van példája a történetben. Az emlékezés reájuk örömtüzet gyújt a kebelben s a honszeretet el nem múló érzéseit izgatja.

Emlékezni reájuk annyi, mint felmagasítani lelkünket lelkük nagyságához. Mennyi elszántság s mennyi méltóság tetteikben! Mekkora lelkesedés s mily nagy szeretete a szabadságnak érzéseikben! Gondolhatunk-e reájuk magasztalás nélkül? Gondolhatunk-e reájuk megindulás nélkül? Gondolhatunk-e reájuk hála nélkül? Félszázad után, jobban mint valaha, kell hódolnunk emléküknök. Az ő dicsőségük, hogy márczius 15-ikében az egész nemzet szive dobogott, hogy nem a kiváltságos nemesség képviseli többé az államfenntartó elemet, hogy mindenkinek megadatott a jog keresni a jogot, védni az igazságot, szeretni és szolgálni a hazát. A polgári munka és polgári becsület oszlopai lettek a társadalmi rendnek. Egy nap alatt századok nagy feladatait oldották meg, egy nap alatt fogékonyvá tették népünket a Nyugat átalakító eszméire. Ők nyitották meg örök forrását az alkotmányos élet azon folyamának, mely az április tizenegyedik törvényekhez vezetett s mely az államszervezet hatalmas hajóját ma is hordozza. Legendába illő isteni csoda, hogy egynehány lelkes ifju egy kávéház sötét zúgából így tud tenni a hazáért!

És most, idézd föl emlékezet a legnagyobbat a nagyok közül, a lángszellemű ifjut, a ki vezére a szabadság apostolainak, a költőt, a kinek lantjáról a nemzeti vágyak örökszép himnuszai zengnek, idézd föl Petőfit. Ötvenévvvel ezelőtt ezrek riadó tetszése közt szavalta a «Talpra magyar»-t, melynek esküjét a tömeg áhitatos lelkesüléssel visszahangozta. «A költő érczes szava, írja egy történetíró, mint ézengés zúgott végig a megilletődött tömegben. Mintha a felhők nem is havat, de villanszikrákat szórnának s az emberekben az agyvelő, a kebel minden íze lángba csapott volna fel, olyan volt a hatás.» Nem hiába mondják márczius 15-dikét Petőfi napjának. Tünneményszerű alakja egygyé olvadt e nap dicsőségének emlékével. Boldogsága, mit e nap diadala felett érzett, legnagyobb öröme volt életében. Mámoros rajongással éneklie meg a sajtó szabadságát s lázban égő lelke a jövőbe pillant. A szabadságharcz fergetegében vész el ő is, a márcziusi napok minden vívmánya is. De a feltámadás ideje elkövetkezik. A költő tovább él dalaiban s a szabadságjogok újra élnék a nemzeti állam munkájában. Sötét korszakra áldó verőfény ragyog, a tizenkét pontot, mint a tizparancsolatot, törvénytáblák őrzik. A nemzetnek van szabadsága, polgárainak van joga, a törvény nem ismer különbséget. A márczius 15. minden eszméje élő valósággá formálódik.

Három évtized óta minden haladás és minden dicsőség, melyet a magyar nemzet telmutathat, ezekből az eszmékből kapta erejét. Kibontott szárnyain a mivelődés soha nem sejtett gyorsasággal emelte népünket a szellemi magasság olyan régióiba, a melyekről félszázad előtt csak álmodhatott. A szabadság világító fáklyája mellett hordjuk köveit a nemzeti állam épülő palotájának. Egyenlőségre fektetett örök és szent törvényeink adják meg a lelkiismeret nyugalalmát, hogy idegenajku testvéreink boldogsága mindnyájunk törekvése. Csak az önérdék ne lenne még ma is nagyobb ur lelkeinken, mint az együttmunkálás kötelességének tudata, mint a mindenben fölül álló isteni szeretet. De majd eljön mindennek az ideje. A társadalmi átalakulás forrongó időszaka meghozza a testvériség diadalát is. Béke és összhang a szivekben, csüggedetlen tetterő munkában, bizalom a jelennél is szebb jövőre.

vendőben, ez, a mi a magyart nagygyá, dicsővé teheti. Ha ez ünnepi alkalom ilyen hangulatot ébreszt a szivekben, ha mindnyájan, a kik a dicsőség napjának fényében gyönyörködünk, ebből a fényből jóleső meleget, a jövőre egy biztató sugárt viszünk magunkkal, a márczius 15-ikét nem ünnepeztük hiába. Akkor dicsőség emlékezni a multra s mondhatlan gyönyör a vágyak áhítatával kiáltani: **Éljen a haza! Éljen a király!**

Belföld.

Bubics püspök pásztorlevele. Bubics Zsigmond kassai püspök kormányhü pásztorlevelet intézett egyházmegyéje papságához, a melyet felhív, hogy e hónap 27-én oktassák hiveiket a szószékről az április 11-iki ünnep jelentőségéről. Elrendeli továbbá, hogy április 12-ikén az elemi iskolákban hazafias ünnepet rendezzenek, a melyet mise előzzön meg. Az ünnepen énekeljék a gyermekek a Szózatot s a plébánosok vagy a tanítók buzdító beszédet intézzenek hozzájuk az ünnep jelentőségéről.

Külföld.

Az új rend Ausztriában. Thun gróf osztrák miniszterelnök minapában Prágában járt. Ez utja azzal áll összeköttetésben hogy Thun gróf már a legközelebb kiegészíti a kabinetjét, még pedig egy némettel és egy csehkel. Állítólag már tárgyalásokat is folytatott ily irányban Lippert és Schwartzberg Lipót képviselőkkel.

HIREK.

Brassó, márcz. 16.

— **Személyi hir.** Vármegyénk főispánja a mai gyorsvonattal Budapestre utazott.

— **Ötvenedik évforduló.** Tegnap megkezdődött a márcziusi 15-diki ünnepélylyel azon ünnepeknek sorozata, a melyekkel a brassói magyarság az 1848-ik esztendő 50-ik évfordulója alkalmából a kegyeletes emlékezés oltárán áldozik. Az első ünnepély tegnap szépen és méltóságteljesen folyt le. A második ünnepély a «Brassói Nemzeti Szövetség» által az iparosok képzésére alakított helyi bizottsággal egyetértőleg jövő vasárnap d. u. 4 órakor fog megtartatni a Nr. 1. vendéglő nagytermében. Ezen ünnepély sorrendje a következő lesz: 1. Hegedűjáték, zongorakísérettel. 2. Előadás, tartja Orbán Ferencz felső kereskedelmi iskolai igazgató. 3. Magán ének zongorakísérettel. 4. Szavalt. 5. Zongorajáték. — Ezen előadáson férfiak és nők egyaránt szívesen láttatnak. Belepti-díj nem lesz.

— **Előléptetés.** Kapcsolatosan lapunk múlt számában ily czímen megjelent közleményünkkel pótlólag írhatjuk, hogy Kónya Kálmán mérnök is előlépett és pedig az V-ik rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába.

— **A rendőrség ünnepe.** A márczius 15-dikét tegnap este 7 órakor hazafias rendőrségünk is megünnevelte. Csak hogy ezen ünneplésben nem volt köszönet, a mint az a következőkből kitűnik. A márczius 15-iki d. u. 5 órakor rendezett ünnepélyről az ünneplő közönség a legnagyobb rendben távozott.

Egyrésze a Hymnust és a Szózatot énekelve követte a «Brassói Magyar Dalárda» és a «Brassói Magyar Polgári Kör» zászlóját az ezen egyesületek helyisége felé vezető uton a Kapu utcán lefelé. A Kapu utcából a Rezső köruton végig menve bekanyarodtak a Kolostor utcába; onnan a Weisz Mihály utcán át ismét a Kapu utcába és fel a főtérré, a hol a magyar kaszinó előtt a szögleten megállottak és elénekelték a Szózatot. Erre a rendőrközeg széteszlásra szólította fel a tömeget, a mely ezen rendőri közbelépés folytán abba hagyta a Szózat éneklését és a királyt kezdte éltetni. A király éltetése azonban úgy látszik bizonyos idő óta nem népszerű Brassóban bizonyos körök előtt, mert csak ebből magyarázhatjuk ki, hogy a rendőrök az éljenzőket részint durva szitkokkal, részint ütlegekkel elhallgattatni igyekeztek és midőn ez nem sikerült, egy 14—16 éves éljenző fiút a vezénylő rendőri közeg ezen utasítására «hinein mit dem Gauner» «Marsch ungarischer Betyár» ütlegek között bekísérték. Hajdu István az első magyar általános biztosító társulat hivatalnoká t tiltakozott a király éljenzéséért történő illetén megfenyítés ellen, a mire a rend őre azt felelte, hogy Brassónak nincs királya, hanem császára és Hajdu István nevét feljegyezte. Ekkor távozni készülő Hajdu István fölkererte azokat, a kik ügyében tanuskodni hajlandók volnának miután ő idegen, szíveskedjenek jelentkezni és kezdte följegyezni a jelentkezők neveit. A rend őre kikapta Hajdu István kezéből a jegyzéket, őt magát pedig letartóztatottnak nyilvánította és felszólította, hogy kövesse. Hajdu Istvánnal együtt a tömeg egy része is — a mely azonban tulnyomóan kíváncsi ifjakkból állott — a rendőrség elé vonult folyton éljenzve a királyt, a magyart és Kossuthot. Hajdu Istvánnal a rendőrségen jegyzőkönyvet vettek fel s azután elbocsátották. Lent azonban ez alatt nagyon sajnálatos jelenetek fordultak elő. A rendőrök jobbra balra ütlegelni kezdték az éljenző gyermekeket s miután nem tudták elhallgattatni a királyra felhangzó éljeneket, a szolgálatban levő rendőrtisztviselő katonasággért küldött. Csakhamar meg is jelent a rendes «készenlét» (Bereitschaft) Reiss Arthur hadnagy vezénylete alatt és szuronyt szegezve úzni kezdte a főtéren áldogáló vagy áthaladó egyéneket. A buzasonon rendesen minden este sétáló közönség is kénytelen volt haza menekülni. A márczius 15-diki társasvacsorára sietők kénytelenek voltak visszafordulni s lemondani az estéli ünneplésről. Vármegyénk főispánja hallva a történeteket személyesen megjelent a helyszínen és rosszalását fejezve ki a történetek felett, intézkedett, hogy a katonaság azonnal távozzék el és a közönség a további zaklatástól megkíméltesse. A közönség hangosan megéljenzette a rendőrség előtt az intézkedő főispánt, a ki a főkapitányt még aznap este maga elé hívatta, kérdőre vonta, ma reggel pedig elrendelte úgy a rendőri közegek, mint általában az egész ügy szereplői ellen a vizsgálatot.

— **Kérelem.** Hajdu István ur felkéri azon urakat, a kik tanui voltak a közte és a rendőri közeg közt lefolyt jeleneteknek, hogy lapunk kiadóhivatalában jelentkezni szíveskedjenek.

— **A „Bereitschaft.”** A tegnapi katonai kivonulás alkalmával az a nézet terjedt el a közönség soraiban, hogy a kivonult katonaságot külön a márczius 15-ike alkalmából tartották készenlétben. Ezen nézet téves, a mennyiben a katonai szolgálati szabályzat szerint, a laktanyákban minden déli 12 órá-

tól másnap déli 12 óráig egy bizonyos számú (6—12) katonából álló ugynevezett készenlét (Bereitschaft) áll rendelkezésre azon czélból, hogy netaláni tüzeseteknél, katonai verekedéseknél, kaszárnyák előtti népcsődületeknél satb. a rendet fenntartsa. Ezt a «Bereitschaftot» vette tegnap igénybe elég tapintatlanul a szolgálatban levő rendőrtisztviselő.

— **Nyilvános köszönet.** A brassói első takarékos és önszegélyző szövetkezet igazgatósága a protestáns jótékony nőegyletnek, a folyó évben is 25 frt segélyt kegyeskedett nyújtani, e nemes emberbaráti tényéért, itt a nyilvánosság terén is legőszintébb köszönetét fejezi ki a brassói magyar protestáns nőegylet elnöksége.

— **A brassói m. prot. jótékony nőegylet** április hó 2-án tartja folyó működési évében a második jótékonycélú előadását; mely alkalommal a Vigadó nagytermében színre hozza, Csiky Gergelynek a «Nagymama» című kitűnő színművét. E hó elejétől serényen folynak a próbák és a nagy közönségnek egy élvezetes estére van kilátása.

— **Sierban-Jankovics-ügy.** Ez ügyben, a melyet annak idején lapunkban ismertettünk, ma volt meg a kir. törvényszéknél a végtárgyalás.

— **Egerek irtása.** Dr. Jeckel Frigyes alispán rendeletet bocsátott ki az egerek irtásáról és abban kiemeli, hogy czélszerű volna az egyes kiirtott és beszolgáltatott egerekért díjat tűzni ki.

— **Mezei egereket** biztosan és tömegesen kipusztít a Sipőcz István pécsi gyógyszerész által labdacs alakban készített, évek óta a legelőkelőbb uradalmakban, számos gazdaságban és községben páratlan eredménnyel használt egérméreg. Hiteles tapasztalatok szerint egy holdra 1—2 kgr. (10—20 ezer labdacs) elegendő. Postacsomagot körülbelül 5 (kgr.) 3 frtért, 100 kgot 45 frtért küld Sipőcz István gyógyszerész Pécssett.

Idegenek névsora.

Márczius 15.

Európa szálloda.

Klein Hermann kereskedő Bécs, Greit Ármán kereskedő Bécs, Szász Ferencz kereskedő Székely-Keresztur, Benő Bálint utazó M.-Vásárhely.

Bukarest szálloda.

Schwartz Lipot utazó Bécs, Wolf Henri utazó Bécs, Schwartz Dávid utazó Budapest.

Baross szálloda.

Herczog Lajos utazó Budapest, Otto Rezső utazó Budapest.

Grand szálloda.

László Andrásné magánzóné Galacz, Mirea Miklós lelkész Kóhalom, Silbermann Ignác ügynök N.-Várad.

Meghívás.

Folyó évi, márczius hó 19-én szombaton és a következő szombatokon, este 8 órakor a Fiedler-féle tánciskola helyiségében, a magyar kereskedő ifjak részére

Gyakorló tánczestélyek

rendeztetnek, melyre a n. é. közönség is tisztelettel meghívatik.

Becses pártfogást kérve
mély tisztelettel

Kovács János és neje Fiedler Lujza.

Sz. 3773.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegye hétfalusi járás Zajzon községében a jegyzői állás betöltésére pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása; 400 forint évi fizetés, szabad lakás és szabályrendeletileg megállapított mellékjuttatások.

Felhivatnak pályázni akarók, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. § ában meghatározott képeségi bizonyítvánnyal, erkölcsi és eddigi alkalmazásukat igazoló hatósági bizonyítvánnyal felszerelt kérésüket alólirithoz a folyó évi márczius hó 30-ig annyival is inkább adják be, mert a később érkező pályázati kérvények figyelembe nem vétetnek.

Hosszúfalu, 1898. márczius 10-én.

134 (3-3)

Zonda János,
h. főszolgabíró.

Védjegy Waffennad ezeltől Switt

A Steyri fegyvergyár kerékpárjainak főképviselője
Kann és Heller Budapest
V. Váci körút 62. 113 (3-3)
Árjegyzékek leszállított árakkal ingyen és bérmentve.

Pályázati hirdetmény.

A Brassó-Hosszúfalusi közúti vasút üzletvezetősége 10 darab fedett és 4 darab nyitott személy kocsijainak mázolása illetve fényezésére ezennel pályázatot hirdet.

A munkálatok eszközlésére vonatkozó feltételek az üzletvezetőségnél (főter Len-sor 27 sz. I. emelet) a rendes irodai órák alatt betekintheők.

A pályázat határideje f. é. márczius hó 31-én jár le.

Az üzletvezetőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül belátása szerint választhasson.

Az ajánlatban kiteendő, hogy az ajánlattevő a feltételeket ismeri és azokat elfogadja.

Brassó, 1898. évi márczius hó 15-én.

139

Az üzletvezetőség.

Sz. 3399/98.

Ajánlat-kiírás.

A honvédlaktanya mögötti telken építendő katonai baracka és nyári konyha munkálatainak odaadása céljából, melyeknek építési költségei a városi építészeti hivatal részéről 12021 frt 21 krral előirányozva vannak, 1898. évi márczius hó 30-án délelőtt 10 órakor a városi gazdasági hivatalban az ajánlati tárgyalás megtartatik.

Vallakozni óhajtók felhivatnak az előirányozottépítési összeg 5 %-ával bánatpénzzel, készpénzben vagy értékpapirokban, felszerelt írásbeli, szabályszerűen bélyegzett és lepecsételt ajánlatoknak a fenntemelteti óráig a városi gazdasági hivatalban leendő átnyújtására. Az ajánlatokban az elengedni szándékolt százalékos árelengedés számjegyek és betűkben pontosan és minden kételyt kizáróan, valamint azon nyilatkozat is tartalmazva kell legyen, hogy ajánlattevő a tervrajzokat, költségelőirányzatokat és építési feltételeket pontosan ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlati és szerződési feltételek, tervrajzok és költségelőirányzatok az ajánlati tárgyalás napjáig a városi gazdasági hivatalban naponta a hivatalos órákban délelőtt 8-12 óráig betekintheők.

Brassó, 1898. márczius hó 8-án.

137 (2-3)

A városi tanács.

Jó és szép butorok

legolcsóbb árakért, előnyös feltételek mellett kaphatók

PAPP FERENCZ

első és legnagyobb

butorraktárában

Brassóban, Kapu-utca 48 sz. a.

117 (8-20)

Koronás
nemzeti színű
zászlók
minden
nagyságban
2 frttól
felfelé
kapható.

ROBEY & COMPANY

gépgyárosok

Budapest, IX., Rákos-utca 7-9.

szám

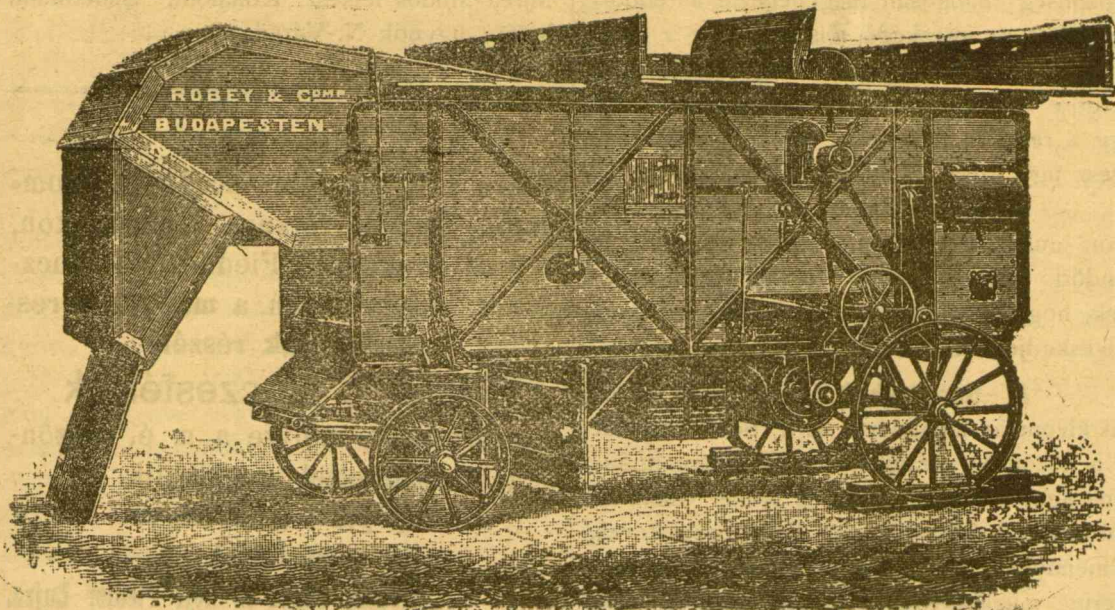
(az iparművészeti muzeum mellett.)

Legelső gyártói a

VASKERETES CSÉPLŐGÉPEKNEK.

Gőzmozdonyok, cséplőgépek kazalrakó gépek, uti mozdonyok, vízszint fekvő talapzatos gőzgépek Cornwall gőzkazánok, magas nyomású vagy Compound „Robey” stabil-gőzgépek mozdonykazánnal, malmok és malomberendezési 114 (3-12) tárgyak.

Árjegyzékek és költségvetések kívánatra ingyen és bérmentve.

Laptuladonosok: Moór Gyula és Trattner Henrik. Nyomatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társai.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pt. Școală - BCU Cluj

L. P. Papp Ferencz